

NÁZOV VÝSTAVY: Cenotaph

AUTORKA: Michaela Šuranská

Kurátorka: Lucia Jarotta

Vernisáž: 25.06. 2022/sobota/ o 18:00 h

Termín výstavy: 25.06. - 22.07. 2022

Miesto: Koniareň -priestor pre súčasné umenie, M. R. Štefánika 257/65
Třebišov

Výstavu z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

Michaela Šuranská je poslucháčkou doktorandského štúdia Akadémie umení v Banskej Bystrici v ateliéri pod vedením doc. Mgr. art. Jána Triašku ArtD., kde dokončila aj svoje magisterské štúdium. Je spoluzakladateľkou organizácie UM n. o. v Banskej Bystrici a Rozkvet gallery v Banskej Bystrici a autorkou projektu Kláštor Opening. V roku 2016 získala cenu dekana za bakalársku prácu a v roku 2022 sa stala finalistkou ceny Strabag Art Award. Aktívne tvorí a participuje v samostatných (2021 výstava Nové plochy, Galéria Laboratórium výrobné družstvo v Banskej Bystrici; 2021 Of previous and next spaces, galéria Nástupište 1 – 12 v Topoľčanoch; 2020 Tupá sila, M. Šuranská, J. Kostaa - galéria Art7rooms v Banskej Bystrici, 2020 MÝTY a nehody, galéria Artotéka v Bratislave) aj skupinových výstavách (2021 UM21, Rozkvet gallery v Banskej Bystrici; 2021 Exteriéry M+M; Galéria Jozefa Nécseyho v Leviciach; 2020 Periférne videnie / Peripheral vision, Pistoriho palác v Bratislave; 2019 Mladá pamäť, Šopa gallery, Košice; a iné)

Michaela Šuranská sa dlhodobo v maliarskej tvorbe zoberá témami týkajúcimi sa krajiny a archeológie. Jej záujem smeruje k problematike meniacej sa formy verejného priestoru, pamäte terénu, simulovania archeologických lokalít, nálezísk pozostatkov ľudskej činnosti a ich symbolické mapovanie. Jej diela dlhodobo reprezentujú témy vnímania krajiny, ako priestoru podliehajúceho modifikovaniu historickými udalosťami a plynutím času vo vzťahu k ľudskej aktivite.

Názov výstavy Cenotaph sa vzťahuje k špecifickému druhu vertikálneho monumentu, ktorý sa používal už od čias antického Grécka a Ríma. Ide o pamätník, ktorý je symbolickým hrobom bez uloženia skutočného tela pochovaného zosnulého, kolmo tvarovaná mohyla má atribúty náhrobku aj napriek neprítomnému telu. Čiže v rozmere umeleckej inštalácie môže odkazovať na určitý princíp simulácie svojho účelu. Jeho zmysel nespočíva v doslovnej skutočnosti, ale v detonovaní jej významu.

Šuranská sa vo svojich maliarskych dielach a inštaláciach, ktoré možno zaradiť do kontextu expandovaného poľa maľby, často venuje výskumu plošného horizontálneho terénu, jeho vrstiev a členenia pomocou geometrickej mriežky. Cenotaph ako objekt charakteristický svojou vertikálnou formou otvára ďalší rozmer analýzy územia. Vztyčený monument ako teritoriálny symbol sa však už v tvorbe autorky v rôznych formách objavoval aj v minulosti. Kultové, či náboženské objekty a falické znaky sa v jej tvorbe objavovali v minulosti skôr v rôznej podobe vertikálneho dreva, napríklad ako zobrazeného námetu v maľbe, alebo

nájdeného readymade objektu, ako sú trámy architektúry, kmene stromov, drevené koly, geodetické kolíky a pod. Archetypálny cenotaph sa tak stal posunom k jeho ďalšej variácií a cestou hľadania nových možností.

Lucia Jarotta